

Bezinning 653: God zoekt ons 3¹

Johannes 4,5-42 = veertigdagentijd 3° zondag A-jaar²

Het Woord

Zo kwam Hij bij de Samaritaanse stad Sichar, dicht bij het stuk grond dat Jakob aan zijn zoon Jozef gegeven had, waar de Jakobsbron is. Jezus was vermoeid van de reis en ging bij de bron zitten; het was rond het middaguur. Toen kwam er een Samaritaanse vrouw water putten. Jezus zei tegen haar: 'Geef Mij wat te drinken.' Zijn leerlingen waren namelijk naar de stad gegaan om eten te kopen. De vrouw antwoordde: 'Hoe kunt U, als jood, mij om drinken vragen? Ik ben immers een Samaritaanse!' Joden gaan namelijk niet met Samaritanen om. Jezus zei tegen haar: 'Als u wist wat God wil geven, en Wie het is die u om water vraagt, zou u Hem erom vragen en dan zou Hij u levend water geven.' 'Maar Heer,' zei de vrouw, 'U hebt geen emmer, en de put is diep – waar wilt U dan levend water vandaan halen? U kunt toch niet meer dan Jakob, onze voorvader? Hij heeft ons die put gegeven en er zelf nog uit gedronken, en ook zijn zonen en zijn vee.' 'Iedereen die dit water drinkt, zal weer dorst krijgen,' zei Jezus, 'maar wie het water drinkt, dat Ik hem geef, zal nooit meer dorst krijgen. Het water dat Ik geef, zal in hem een bron worden waaruit water opwelt dat eeuwig leven geeft.' 'Geef mij dat water, Heer,' zei de vrouw, 'dan zal ik geen dorst meer hebben en hoef ik ook niet meer hierheen te komen om water te putten.'

Toen zei Jezus tegen haar: 'Ga uw man eens roepen en kom dan weer terug.' 'Ik heb geen man,' zei de vrouw. 'U hebt gelijk als u zegt dat u geen man hebt,' zei Jezus, 'u hebt vijf mannen gehad, en degene die u nu hebt, is uw man niet. Wat u zegt is waar.' Daarop zei de vrouw: 'Nu begrijp ik, Heer, dat U een profeet bent. Onze voorouders vereerden God op deze berg en bij U zegt men dat in Jeruzalem de plek is waar God vereerd moet worden.' 'Geloof me,' zei Jezus, 'er komt een tijd dat jullie noch op deze berg, noch in Jeruzalem de Vader zullen aanbidden. Jullie weten niet wat je vereert, maar wij weten dat wel; de redding komt immers van de joden. Maar er komt een tijd, en die tijd is nu gekomen, dat wie de Vader echt aanbidt, Hem aanbidt in Geest en in waarheid. De Vader zoekt mensen die Hem zo aanbidden, want God is Geest, dus wie Hem aanbidt, moet dat doen in Geest en in waarheid.' De vrouw zei: 'Ik weet wel dat de Messias zal komen' (dat betekent 'gezalfde'), 'wanneer Hij komt zal Hij ons alles vertellen.' Jezus zei tegen haar: 'Dat ben Ik, die met u spreekt.'

Op dat moment kwamen zijn leerlingen terug, en ze verbaasden zich erover dat Hij met een vrouw in gesprek was. Toch vroeg niemand: 'Wat wilt U daarmee?' of 'Waarom spreekt U met haar?' De vrouw liet haar kruik staan, ging terug naar de stad en zei tegen de mensen daar: 'Kom mee, er is

¹ Mariakerke, 15 maart 2017.

² De verzen 16-19a.27-38.39b (*cursief*) zijn facultatief.

iemand die alles van mij weet. Zou dat niet de Messias zijn?’ Toen gingen de mensen de stad uit, naar Hem toe.

Intussen zeiden de leerlingen tegen Jezus: ‘Rabbi, U moet iets eten.’ Maar Hij zei: ‘Ik heb voedsel dat jullie niet kennen.’ ‘Zou iemand Hem iets te eten gebracht hebben?’ zeiden ze tegen elkaar. Maar Jezus zei: ‘Mijn voedsel is: de wil doen van Hem die Mij gezonden heeft en zijn werk voltooien. Jullie zeggen toch: “Nog vier maanden en dan komt de oogst”? Ik zeg jullie: kijk om je heen, dan zie je dat de velden rijp zijn voor de oogst! De maaier krijgt zijn loon al en verzamelt vruchten voor het eeuwige leven, zodat de zaaier en de maaier tegelijk feest kunnen vieren. Hier is het gezegde van toepassing: de een zaait, de ander maait. Ik stuur jullie eropuit om een oogst binnen te halen waarvoor je geen moeite hebt hoeven doen; dat hebben anderen gedaan en jullie maken hun werk af.’

In die tijd kwamen veel Samaritanen tot geloof in Hem *door het getuigenis van de vrouw: ‘Hij weet alles van me.’* Ze gingen naar Hem toe en vroegen Hem bij hen te blijven. Toen bleef Hij nog twee dagen. Nog veel meer mensen kwamen tot geloof door wat Hij zei; ze zeiden tegen de vrouw: ‘Wij geloven nu niet meer om wat jij gezegd hebt, maar we hebben Hem zelf gehoord en we weten dat Hij werkelijk de Redder van de wereld is.’

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

Het verhaal begint met enkele ongewone elementen. Het speelt zich af rond het zesde uur. Dus pal op de middag, als de zon het hoogste staat. Iedereen eet dan en neemt een siësta. Maar Jezus zit bij de bron en de vrouw komt juist dan water putten. Waarom niet als de hele stad water komt halen: in de koelte van de ochtend of de avond? Door haar afwijkend gedrag op het vlak van relaties met mannen was ze hoogstwaarschijnlijk niet erg geïntegreerd in de gemeenschap, om het zachtjes te zeggen. Jezus spreekt haar aan, ofschoon joden nooit met Samaritanen omgaan. Dan nog een vrouw: in deze mannenwereld hoort dat niet.

En toch spreekt Jezus haar aan en stuurt aan op een diepgaand gesprek. Het begint met water en het eindigt met de zelfopenbaring van Jezus dat Hij de Messias is. Het is de enige keer in het Johannesevangelie dat Jezus zich zo bekend maakt.

De vrouw vraagt waar men God moet aanbidden: te Jeruzalem of hier op de Gerizimberg bij de Jakobsbron? Jezus geeft geen plaatsaanduiding. Neen: men kan God voortaan overal aanbidden, als men dat maar doet in de kracht van de Geest en op een waarachtige manier. Dus overal op aarde. De vrouw blijkt plots alle niet-joden te vertegenwoordigen, alle volkeren. Een vreemde ommekeer in het verhaal!

De vrouw verwoordt de zoektocht van de mens naar God. Maar Jezus draait ook dit om. God is op zoek naar mensen die Hem op de juiste wijze aanbidden. Kantelt hierdoor niet elke geloofsbeleving? Niet vanuit mezelf naar God kijken, maar vanuit God naar mezelf kijken! God is op zoek naar ons. Geloven is dus vooreerst zich door God laten vinden.

Ging het in de ontmoeting met de vrouw uitvoerig over drinken, in het gesprek met de leerlingen gaat het over eten. Jezus' heeft verrassend brood: Gods wil doen. Dat voedt de mens ten diepste.

Het Woord in mijn leven

Durf ik vanuit mijn geloof aansturen op ongewone gesprekken en handelingen? Doe ik pogingen om geïsoleerde mensen een grote eigenwaarde te geven en in de gemeenschap te integreren? Hoe vaardig ben ik om een diepgaand geloofsgesprek op gang te brengen? Stel ik mij open voor Gods zoeken naar mij?

Bidden met het Woord

Heer Jezus,
U kent geen grenzen.
U kent enkel mensen,
alle mensen, overal.
U wil ons allen redden,
levend water geven,
het eeuwige leven.
U kent onze zonden
en U vergeeft ze.
U zendt ons naar anderen
om Uw apostelen te zijn,
om van U te getuigen.
Laat Uw geestkracht werken
in iedere mens, waar dan ook,
vooral in wie marginaal is,
uitgesloten, vernederd, gekleineerd.
Redder van de wereld,
blijf Uw Woord richten
tot ons allen, altijd weer,
vooral naar die broers en zussen
die U niet zoeken. Amen.

© Eric Haelvoet 2017